



Історія Березівського району

Березівка виникла в 1802 році у період інтенсивного заселення і господарського освоєння Південної України. Вже в 1811 році тут нараховувалося 50 господарств і 187 жителів. Спочатку вона звалася Новоолександрівкою і входила до Ананьївського повіту Херсонської губернії, була центром однойменної волості. Першими поселеннями були селяни, що тікали від своїх поміщиків з північних губерній.

Широкий розвиток у містечку одержали ремесла і промислове виробництво. Тут було багато слюсарів, ковалів, кравців, бондарів, тесль, шевців. Згідно з подвірним переписом 1886-1887 рр. у Березівці нараховувалося 15 промислових і 127 кустарно-промислових закладів. Понад 185 господарств займалися торгівлею. Була лікарня на 10 ліжок, аптека.[2]

Дореволюційна Березівка була другим після Каховки ринком для найму сільськогосподарських робітників.

Сюди приходили найматися до поміщиків селяни з Ананьївського, Тираспольського і Одеського повітів, а також робітники з інших губерній України.

У 1906 році Березівка вже зветься містом. У ній існувало два міських училища на 150 чоловік, приватна жіноча прогімназія на 42 учениці і церковна-парафіяльна школа на 46 учнів. Сьогодні мережа закладів освіти району становить 33 заклади, з них ЗОШ - 22, ДНЗ - 9, ПНЗ - 2

Про Березівський район наводяться такі дані. Територія – 1, 6 тис кв. км., 66 населених пунктів.

Район славиться своїми хліборобами, серед яких двічі герої соціалістичної праці – Ведута Павло Пилипович та Посмітний Макар Онисимович. Їх трудовий подвиг сьогодні продовжує Герой України Гришко Зінаїда Михайлівна – керівник ТОВ АФ «Маяк».

Неподалік р. Тилігул розкинувся гірськолижний курорт «Ekshin sity» - улюблене місце відпочинку березівчан.



